

Arrest

nr. 274 761 van 29 juni 2022
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, op 10 februari 2022, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X en X, hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 4 januari 2022 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt en van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 4 januari 2022 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 april 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 mei 2022.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van eerste verzoekende partij en advocaat M. BALLEZ, die *loco* advocaat J. HARDY verschijnt voor de tweede verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partijen verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, geboren te Holtas op X.

Zij dienden op 22 november 2019 een verzoek om internationale bescherming in, waarbij zij verklaarden op 19 november 2019 het Rijk te zijn binnengekomen.

Op 28 januari 2020 verklaarde de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond.

Op 28 mei 2020 dienden de verzoekende partijen een aanvraag om machtiging tot verblijf in, in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, dit in functie van het minderjarige kind R. S.

Op 11 juni 2020 verklaarde de gemachtigde van de Minister van Sociale Zaken, Volksgezondheid, Asiel en Migratie de aanvraag tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ongegrond.

Op 17 september 2020 dienden de verzoekende partijen een tweede aanvraag om machtiging tot verblijf in, in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Dit opnieuw in functie van het minderjarige kind R. S.

Op 28 oktober 2020 verklaarde de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie de tweede aanvraag tot verblijfsmachtiging, overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk.

Op 19 april 2021 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie een bevel om het grondgebied te verlaten-verzoeker om internationale bescherming (bijlage 13^{quinquies}) ten aanzien van de verzoekende partijen.

De verzoekende partijen dienden op 21 mei 2021 een derde aanvraag om machtiging tot verblijf in, in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Wederom in functie van het minderjarige kind R. S.

Op 4 juni 2021 verklaarde de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie de derde aanvraag tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk.

Op 4 juni 2021 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie tevens een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) ten aanzien van de verzoekende partijen..

Op 19 juli 2021 dienden de verzoekende partijen een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen voormelde onontvankelijkheidsbeslissing, alsook tegen de bijlage 13. Bij arrest nr. 262.994 van 26 oktober 2021 vernietigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de bestreden beslissingen.

De verzoekende partijen dienden op 3 september 2021 inmiddels tevens een aanvraag om machtiging tot verblijf in, in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Op 4 januari 2022 verklaarde de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie de derde aanvraag tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ongegrond. *Dit is de eerste bestreden beslissing.*

Op 4 januari 2022 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie tevens twee bevelen om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). *Dit zijn de tweede en derde bestreden beslissingen.*

De eerste bestreden beslissing is als volgt gemotiveerd:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 21.05.2021 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

S., R. (R.R.: X)
Geboren te Ballgjin op X
+ partner: L., E. (R.R.: X)
Geboren te Holtas op X
+ minderjarige kinderen:
-S., S.; °X
-S., R.; °X

Nationaliteit: Albanië

Adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.

Reden(en) :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er worden medische elementen aangehaald voor S., R. De arts-adviseur evalueerde deze gegevens op 03.01.2021 (zie verslag in gesloten omslag in bijlage) en concludeerde dat de aangehaalde medische elementen niet weerhouden konden worden gezien de medische behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk zijn in het land van herkomst, Albanië.

Derhalve dient de aanvraag ongegrond verklaard te worden.

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Wij herinneren eraan dat de arts van de Dienst Vreemdelingenzaken enkel een advies dient te geven over de medische aspecten, gestaafd door een medisch attest (zie in dit verband het Arrest RvS 246385 van 12.12.2019).

Bijgevolg kan in het kader van dit advies geen rekening worden gehouden met gelijk welke interpretatie, extrapolatie of andere verklaring van de verzoeker, zijn raadsman of elke andere persoon buiten de medische wereld betreffende de medische situatie (ziekte, evolutie, mogelijke complicaties...) van de zieke persoon.

We herinneren eraan dat artikel 9ter bepaalt dat "de vreemdeling samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen overmaakt aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft". Het is derhalve aan de aanvragers om elk document dat zij van plan zijn neer te leggen, rechtstreeks aan de Dienst Vreemdelingenzaken toe te zenden, als onderdeel van hun 9ter-aanvraag. Onze administratie is immers "niet verplicht de aanvraag van de verzoeker aan te vullen met stukken die binnen andere procedures zijn ingediend of die als bijlage bij een beroep zijn gevoegd " (RVV n°203976 van 18/05/2018)."

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van de eerste verzoekende partij en haar 2 minderjarige kinderen, is als volgt gemotiveerd:

"Mevrouw:

naam : L.

voornaam : E.

geboortedatum : X

geboorteplaats : Holtas

nationaliteit : Albanië

+ minderjarige kinderen:

- S., S.; °X

- S., R.; °X

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen 30 dagen na de kennisgeving

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten:

Betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum."

De derde bestreden beslissing, genomen ten aanzien van de tweede verzoekende partij, is als volgt gemotiveerd:

"De heer :

naam : S.

voornaam : R.

geboortedatum : X

geboorteplaats : Ballgjin

nationaliteit : Albanië

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naartoe te begeven,

binnen 30 dagen na de kennisgeving

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten:

Betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), van de artikelen 1 tot 4 en 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van de artikelen 9ter en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen van 29 juli 1991, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het gezag van gewijsde. Verder verwijten zij de verwerende partij een manifeste appreciatiefout.

De verzoekende partijen lichten hun enig middel als volgt toe:

"1. AANGEHAALDE RECHTSNORMEN

Artikel 3 EVRM stelt: "Niemand mag worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen." Deze absolute wetsebepaling verplicht dat er een

zorgvuldige onderzoek wordt gevoerd van de situatie van de vreemdeling in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst (EHRM, MSS c. Belgique et Grèce, 21 januari 2011 Y c. Russie, 4 december 2008 ; Saadi c. Italie, 28 februari 2008 ; Vilvarajah et autres c. Royaume-Uni, 30 oktober 1991 ; Cruz Varas et autres c. Suède, 20 maart 1991; zie ook RvV nr 138 942 van 20 februari 2015).

Artikelen 1 tot 4 van het Handvest stellen :

"Artikel 1

Menselijke waardigheid

De menselijke waardigheid is onschendbaar. Zij moet worden geëerbiedigd en beschermd.

Artikel 2

Recht op leven

1. Eenieder heeft recht op leven.
2. Niemand wordt tot de doodstraf veroordeeld of terechtgesteld.

Artikel 3

Recht op menselijke integriteit

1. Eenieder heeft recht op lichamelijke en geestelijke integriteit.
2. In het kader van de geneeskunde en de biologie moeten met name worden nageleefd:
 - . de vrije en geïnformeerde toestemming van de betrokkene, volgens de bij de wet bepaalde regels,
 - . het verbod van eugenetische praktijken, met name die welke selectie van personen tot doel hebben,
 - . het verbod om het menselijk lichaam en bestanddelen daarvan als zodanig als bron van financieel voordeel aan te wenden,
 - . het verbod van het reproductief klonen van mensen.

Artikel 4

Verbod van foltering en van onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen Niemand mag worden onderworpen aan foltering en aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. »

Artikel 24 van het Handvest betreft de rechten van het kind:

1. Kinderen hebben recht op de bescherming en de zorg die nodig zijn voor hun welzijn. Zij mogen vrijelijk hun mening uiten. Aan hun mening in aangelegenheden die hen betreffen wordt passend belang gehecht in overeenstemming met hun leeftijd en rijpheid.
2. Bij alle handelingen betreffende kinderen, ongeacht of deze worden verricht door overheidsinstanties of particuliere instellingen, vormen de belangen van het kind de eerste overweging.

Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de vreemdeling die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

Volgens de voorbereidende werkzaamheden van de Wet van 15 september 1980, deze mogelijkheid betreft de "vreemdelingen die lijden aan een ziekte, waarvoor een adequate behandeling ontbreekt in het land van herkomst of verblijf, waarbij het terugsturen van de vreemdeling een reëel risico inhoudt op zijn leven of fysieke integriteit of die een reëel risico in houdt op een onmenselijke of vernederende behandeling in zijn land van herkomst of verblijf" (Parl. Doc., Kamer, 2005-2006, 51-2478/001, pp. 34 en 35).

De analyse van de effectieve beschikbaarheid en toegankelijk van de vereiste zorgen dient in concreto uitgevoerd worden, rekening houdend met alle specifieke elementen van het geval. De Directeur van de Dienst Vreemdelingenzaken heeft naar deze voorwaarden van een effectieve en concrete toegankelijkheid verwezen in zijn verhoor voor het Parlement: « De effectieve toegankelijkheid van die infrastructuur en de materiële mogelijkheid om behandeling en medicatie te krijgen worden ook in rekening gebracht" (Parl. Doc., Kamer, 2005-2006, n° 2478/008, page 137).

Artikel 9 ter Vreemdelingenwet is breder dan artikel 3 EVRM: "Het vormt een schending van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet om de aanvraag om machtiging tot verblijf te verwerpen, enkel omdat niet

aan de voorwaarden van artikel 3 van het EVRM was voldaan" (RvS nr 225.633 van 28 november 2013; RvV arrest 91385, 19 november 2012, arrest nr 92 309 van 27 november 2012, arrest nr 117 410 van 21 januari 2014).

De Raad van State heeft al duidelijk gesteld dat volgens artikel 62 Vreemdelingenwet en artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen een passende en afdoende motivering in feite en in rechte vereisen. Deze motieven moeten bovendien uitdrukkelijk worden vermeld op de beslissing (formele motivering): « la motivation doit être adéquate et le contrôle s'étend à cette adéquation, c'est-à-dire l'exactitude, l'admissibilité et les pertinence des motifs » (RvS, 25 avril 2002, n° 105.385). Deze motivering moet rekening houden met de elementen van het dossier in het geheel en hierop antwoorden op pertinente wijze zodat de eiser de redenering en de draagwijdte van de akte kan begrijpen: "que la décision fasse apparaître de façon claire et non équivoque le raisonnement de son auteur afin de permettre au destinataire de la décision de comprendre les justifications de celle-ci et, le cas échéant, de pouvoir la contester dans le cadre d'un recours et, à la juridiction compétente, d'exercer son contrôle à ce sujet » (RvV n° 100 300 van 29 maart 2013), en ook "en omettant de se prononcer sur le contenu des différents éléments précités, la partie défenderesse a failli à son obligation de motivation formelle." (RvV nr 95 594 van 22 januari 2013).

De administratieve rechtsbeginselen van goed bestuur en zorgvuldigheid verplichten de overheden om zich zorgvuldig te informeren om een beslissing te nemen (RvV nr. 115 993 van 19 december 2013). De Raad van State heeft de zorgvuldigheidsplicht als volgt omschreven : « veiller avant d'arrêter une décision, à recueillir toutes les données utiles de l'espèce et de les examiner soigneusement, afin de prendre une décision en pleine et entière connaissance de cause » (RvS, 23 februari, 1966, n°58.328) ; « [procéder] à un examen complet et particulier des données de l'espèce, avant de prendre une décision » (RvS, 31 mei 1979, n° 19.671) ; « le devoir de minutie ressortit aux principes généraux de bonne administration et oblige l'autorité à procéder à une recherche minutieuse des faits, à récolter les renseignements nécessaires à la prise de décision et à prendre en considération tous les éléments du dossier, afin qu'elle puisse prendre sa décision en pleine connaissance de cause et après avoir raisonnablement apprécié tous les éléments utiles à la résolution du cas d'espèce » (RvS nr 220.622 van 17 september 2012).

Het gezag van gewijsde is een rechtsbeginsel dat is neergelegd in artikelen 23 tot en met 27 van het Gerechtelijk Wetboek, van toepassing verklaard door artikel 2 van datzelfde wetboek, en in artikel 1350 van het Burgerlijk Wetboek. Wie het tegendeel beweert van wat in rechte door een in kracht van gewijsde gegane rechterlijke beslissing is beslist, of wie weigert te erkennen wat is beslist en wat de gevolgen van een dergelijke beslissing zijn, handelt in strijd met het gezag van gewijsde.

2. UITEENZETTING VAN DE ONDERDELEN VAN HET MIDDEL

Verzoekende partij wijst er allereerst op dat zij zich het recht voorbehoudt argumenten te kunnen staven na raadpleging van het administratief dossier, dat haar op het ogenblik van de redactie nog niet was toegezonden (stuk 3).

Alvorens nader in te gaan op de onderdelen van het middel, wenst verzoekende partij opnieuw te bevestigen dat de jonge R. aan een ziekte lijdt die voor hem een reëel risico inhoudt voor zijn leven en mentale integriteit en een reëel risico levert op een onmenselijke en vernederende behandeling bij gebrek aan een adequate behandeling.

De bestreden beslissing berust niet op een zorgvuldige analyse en is evenmin naar behoren gemotiveerd, aangezien de analyse van de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van de voor verzoeker noodzakelijke behandeling en geneesmiddelen waarop zij is gebaseerd, ontoereikend en inadequaat is.

Er zij aan herinnerd dat zowel artikel 9 ter Vw als de motiveringsplicht een analyse (en een overeenkomstige motivering) vereisen van de mogelijkheid voor verzoeker om zijn behandeling voort te zetten in geval van terugkeer, door middel van een beoordeling in concreto.

1.1 EERSTE ONDERDEEL

Manifeste appreciatiefout en schending van artikel 9ter VW, van de motiveringsplichten en van het zorgvuldigheidsbeginsel (art. 62 Vw et art. 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991), voor zover in de

bestreden beslissing geen rekening is gehouden met de nieuwe elementen die verzoekende partij ter ondersteuning van het aanvraag heeft aangedragen na het arrest tot nietigverklaring van Uw Raad.

Na het door Uw Raad op 26 oktober 2021 gewezen arrest tot nietigverklaring nr. 262 994 heeft verzoekende partij verweester op 30.11.2021 nieuwe medische stukken doen toekomen (stuk 4) - met name:

- *Een nieuwe medisch attest, opgesteld door de kinderpsychiater Dr. A. LATTEUR, dd. 21.11.2021 (stuk 5);*
- *Een gedetailleerde brief van de kinderpsychiater Dr. A. LATTEUR aan Dr. A. BOUILLON, dd. 10.08.2021 (stuk 6);*
- *Een gedetailleerd certificaat van het "Alter & Go" centrum, dd. 18.11.2021 (stuk 7).*

In de bestreden beslissing wordt hiervan echter geen melding gemaakt, en wordt niet verklaard dat er geen bewijs is van een schending van de wet met betrekking tot deze documenten.

Deze nieuwe documenten bevatten echter nieuwe gegevens, die verwerende partij tot dan toe onbekend waren - met name:

- *De nieuwe medisch attest dd. 22.11.2021 voegt aan de diagnose de kwestie van de « stoornis in de sociale interactie » toe (« trouble des interactions sociales ») en voegt aan de gevolgen van het staken van de behandeling het risico van « verergering van de ontwikkelingsachterstand » toe ("aggravation du retard de développement »). In het document wordt ook aandacht besteed aan de noodzaak van medicatie - waaruit blijkt dat de toestand van de jonge R. evolueert in de richting van een behoefte aan medicatie naarmate hij zich ontwikkelt;*
- *In haar brief aan Dr. A. BOUILLON wijst de kinderpsychiater Dr. A. LATTEUR nogmaals op de onontbeerlijke noodzaak van een multidisciplinaire therapeutische zorg, en legt zij uit waarom hiermee nog geen begin kon worden gemaakt, namelijk "administratieve redenen";*
- *In haar gedetailleerde verklaring heeft dd. 18.11.2021, L. MAYON van het centrum Alter & Go preciseert de doelstellingen waaraan zij met de jonge R. werkt; zij wijst ook op de verbeteringen die moeten worden benadrukt - en die de vrucht zijn van het werk en de opvolging die in België zijn ingevoerd - maar ook op de moeilijkheden die zich blijven voordoen...*

Deze elementen bevestigen, vullen aan en verwijzen naar nieuwe nuttige details over de medische toestand van de jonge R. Zij tonen aan dat deze toestand evolueert en verslechtert, en rechtvaardigen dat hij meer en meer wordt opgevolgd.

Verwerende partij toont niet aan met deze elementen rekening te hebben gehouden, toont niet aan dat de beschikbaarheid en toegankelijkheid tot deze nieuwe zorgen is vervuld en schendt vervolgens haar motiveringsplicht en haar zorgvuldigheidsplicht door haar beslissing met betrekking tot deze elementen niet te motiveren.

1.2 TWEEDE ONDERDEEL

Manifeste appreciatiefout en schending van artikel 9ter VW, van de motiveringsplichten en van het zorgvuldigheidsbeginsel (art. 62 Vw et art. 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991), doordat de arts van de Dienst Vreemdelingenaken, en dus verwerende partij, geen rekening heeft gehouden met alle gangbare behandelingen die de jonge R. nodig heeft, en deze niet heeft geanalyseerd om de beschikbaarheid en de toegankelijkheid ervan in Albanië te beoordelen.

Ten eerste wordt in het advies gesteld dat : « actueel is er nog geen enkel bewijs van enige, zuiver medische interventie of behandeling, noch van de eventuele multidisciplinaire aanpak ».

Daarbij heeft de arts van de DVZ twee belangrijke elementen buiten beschouwing gelaten:

- *Ten eerste, het feit dat de therapeutische opvolging inderdaad begonnen is, gezien het feit dat :*
 - *de jonge R. wordt regelmatig in consult gevolgd door een gespecialiseerde arts, namelijk een kinderpsychiater;*
 - *de jonge R. sinds november 2020 psychomotoriek en logopedie opvolging van de ASBL "La Porte Bleue » krijgt;*
 - *de jonge R. sinds de officiële erkenning van zijn "handicap" wordt ook gevolgd in samenwerking met de SAP (Service d'Aide Précoce) van de stad Luxemburg.*
- *In de tweede plaats is het feit dat de volledige therapeutische opvolging van de jonge R. niet kon worden gerealiseerd, niet te wijten aan een gebrek aan wil en noodzaak in die zin, maar veeleer*

aan administratieve problemen, zoals wordt onderstreept in de brief van Dr. A. LATTEUR aan Dr. A. BOUILLON (een brief die de verwerende partij in de bestreden beslissing niet analyseert, zoals supra onderstreept) (cf. stukken 5 en 6).

In de tweede plaats stelt de medisch adviseur in zijn advies dat de jonge R. de volgende behandelingen nodig heeft: logopedie, fysiotherapie, ergotherapie en psychologie. Hij merkt op dat bijzonder onderwijs niet kan worden beschouwd als een medische behandeling, en beroept zich in dit verband op een arrest van Uw Raad nr. 223 507 van 2 juli 2019.

Wanneer verwerende partij vraagt naar de beschikbaarheid van een dergelijke behandeling in Albanië, verzuimt zij te analyseren of ergotherapie beschikbaar is.

Het is van het grootste belang dat de medische diagnose nauwkeurig is en precies vaststelt wat de medische behoeften van de aanvrager zijn, aangezien deze de basis vormen voor de hele analyse van de beschikbaarheid en toegankelijkheid van zorg die volgt.

Het feit dat verwerende partij op de eerste pagina van de bestreden beslissing stereotiep verklaart dat : "Wij herinneren dat de arts van de Dienst Vreemdelingenzaken enkel een advies dient te geven over de medische aspecten, gestaafd door een medisch attest (zie in dit verband het Arrest RvS 246385 van 12.12.2019). Bijgevolg kan in het kader van dit advies geen rekening worden gehouden met gelijk welke interpretatie, extrapolatie of andere verklaring van de verzoeker, zijn raadsman of elke andere persoon buiten de medische wereld betreffende de medische situatie (ziekte, evolutie, mogelijke complicaties...) van de zieke persoon" doet niet af aan deze vaststelling en kan verwerende partij niet in staat stellen haar tekortkomingen goed te maken.

Wat het gespecialiseerd onderwijs betreft, moet worden beklemtoond dat dit weliswaar geen medische behandeling op zich is, maar toch van fundamenteel belang is voor de analyse. In een recent arrest nr. 241 454 van 28 september 2020 heeft Uw Raad een similaire beslissing nietig verklaard op grond dat het "onmogelijk is te weten welke opvolging daadwerkelijk voor het kind beschikbaar zal zijn en of gespecialiseerde structuren of scholen in staat zullen zijn hem op te vangen » (vrije vertaling). In casu moet worden beklemtoond dat, hoewel de jonge R. momenteel - om administratieve en budgettaire redenen - niet per se in het bijzonder onderwijs zit, de begeleiding op de huidige school volledig is aangepast aan de behoeften van de jonge R., zoals blijkt uit verschillende door verzoekende partij ingediende documenten.

De arts-adviseur van de DVZ zelf erkent het belang hiervan, aangezien hij zich de beschikbaarheid van dergelijk gespecialiseerd onderwijs voorstelt. Maar door alleen de namen van deze scholen te noemen, zonder zelfs maar te verwijzen naar websites die de details van deze scholen zouden toelichten, kan onmogelijk worden geconcludeerd dat zij beschikbaar, toegankelijk en bekwaam zouden zijn om voor de jonge R. te zorgen. De slotzin van de arts-adviseur in zijn advies dat « bijkomend is er ook een centrum in de publieke zorg beschikbaar gespecialiseerd in neuro-ontwikkeling, zeis naast private initiatieven » kan de bovenstaande bevindingen niet ongedaan maken.

Ten slotte zij erop gewezen dat volgens de laatste medische stukken die verzoekende partij heeft overgelegd, de kwestie van de medicatie met Risperdal in behandeling begint te worden gesteld. Het feit dat deze kwestie al enige tijd wordt besproken en nu zelfs in de meest recente medische documenten wordt vermeld, getuigt van het feit dat de tenuitvoerlegging ervan in de nabije toekomst een realiteit zou kunnen worden. Een werkelijk grondige en volledige analyse van verzoekers' geval zou dus hebben vereist dat verweerster de kwestie van de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van dit geneesmiddel had onderzocht, hetgeen zij in casu niet heeft gedaan.

De bestreden beslissing is derhalve onwettig en moet nietig worden verklaard.

2.3. DERDE ONDERDEEL

De bestreden beslissing berust niet op een zorgvuldige analyse en is evenmin naar behoren gemotiveerd, aangezien de analyse van de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van de noodzakelijke zorgen voor de jonge R. waarop zij is gebaseerd, volstrekt ontoereikend is.

Zowel artikel 9 ter Vw als de motiveringsplicht vereisen een analyse (en een overeenkomstige motivering) van de mogelijkheid voor verzoeker om zijn behandeling voort te zetten in geval van terugkeer, door middel van een beoordeling in concreto, quod non in casu :

- Zoals hierboven aangegeven, wordt in de uittreksels uit het "MedCOI-rapport met geen woord gerept over het bestaan van de ergotherapie opvolging die verzoeker nodig heeft, zoals blijkt uit de medische stukken ter ondersteuning van zijn « 9ter-aanvraag » en uit het advies van de arts-adviseur zelf (zie supra, eerste onderdeel); de uittreksels uit het "MedCOI-rapport bevatten bijgevolg geen enkele informatie over de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van deze opvolging ;
- De door verwerende partij gemaakte analyse van de beschikbaarheid van de betrokken behandelingen en zorgen is volstrekt onvoldoende en ontoereikend, en deze beschikbaarheid wordt in het geheel niet aangetoond, aangezien verwerende partij zich beperkt tot het overleggen van passages uit een "MedCOI-rapport waaruit noch blijkt in welke hoeveelheden, noch waar deze voor de jonge R. beschikbaar zijn.

Hoewel de verschillende behandelingen die de jonge R. nodig heeft "beschikbaar" lijken te zijn op de MedCOI-aanvragen, is er geen aanwijzing dat ze beschikbaar en daadwerkelijk toegankelijk zijn voor hem, persoonlijk;

- Wat de toegankelijkheid van de gezondheidszorg in Albanië betreft, beschrijft de arts-adviseur zeer beknopt de wet, de structuur en de beginselen zoals die in 1994-1995 werden geconcipeerd; hij voegt eraan toe dat het systeem, dat tot dan toe gecentraliseerd was, steeds meer gedecentraliseerd wordt; hij voegt eraan toe dat er een universele ziektekostenverzekering is voor mensen die in Albanië wonen en die niet economisch actief zouden zijn.

Daarbij zegt de arts-adviseur niet wat de structuur en de partnerschappen binnen het systeem in de praktijk opleveren en wat hij met deze informatie wil aantonen.

Evenmin wordt aangegeven of primaire gezondheidszorg, terugbetaling van geneesmiddelen en ziekenhuisopname (volgens het medisch advies de drie gebieden van gezondheidszorg die door de Albanese ziektekostenverzekering worden gewaarborgd) op de jonge R. en zijn specifieke medische behoeften van toepassing zijn.

In het advies staat verder dat de Staat de bedragen van bijvoorbeeld kinderen (en in het algemeen alle personen die niet economisch actief zijn) zou betalen, maar er wordt in het geheel niet beschreven welke voorwaarden in een dergelijk geval zouden gelden, waardoor het lijkt alsof alle kinderen (of alle personen die niet economisch actief zijn) van meet af aan voor al hun verzorging zouden worden vergoed - quod non!

De arts-adviseur blijft theoretisch benaderen door op te merken dat er « normaal gezien » sprake is van terugbetaling - en spreekt zichzelf tegen, aangezien hij vervolgens rechtstreeks aantoont dat dit in werkelijkheid « afhangt » van een overeenkomst tussen het ziekenfonds en het zorgcentrum" (zie inderdaad in het advies: "Iemand die verzekerd is hoeft in de primaire gezondheidszorg niet te betalen voor een consultatie, en evenmin voor bepaalde medicatie of tests. Normaal gezien krijgt de patient ook een gedeeltelijke terugbetaling voor de medicatie die hij aankoopt bij de apotheker, afhankelijk van de overeenkomst tussen het ziekenfonds en het zorgcentrum waar de zorgen verstrekt werden").

Verwerende partij verstrekt over het algemeen slechts "theoretische" informatie, zonder enige garantie omtrent de werking ervan te geven en zonder de voorwaarden voor toegang voor de jonge Rajan te beschrijven.

Uw Raad heeft reeds een beslissing vernietigd (RvV, arrest nr. 207 404 van 31.07.2018) op de hoofdgrond dat de zorg die onder de mutualiteiten zou vallen, niet voldoende is onderbouwd :

« 3.1 (...) A la lecture de ce qui précède, il appert clairement que les organismes précités ne couvrent aucunement les suivis requis par l'état de santé de la requérante dans son pays d'origine, à savoir les suivis cardiologiques, néphrologique et pneumologique, lesdits organismes ne couvrant que les « soins primaires, les petites et moyennes chirurgies et l'hospitalisation de courte durée »

comme le relève à juste titre la requérante en termes de requête. Qui plus est, le médecin-conseil renvoie à un document intitulé « les mutuelles de santé prennent en charge les malades insolubles », en note infrapaginale n°6, qui ne figure pas au dossier administratif de sorte qu'il n'est pas possible de déterminer quels soins de santé seraient visés par « le programme quinquennal du Gouvernement « Révolution de la modernité » ».

Partant, force est de constater qu'il ne peut aucunement être déduit des informations sur lesquelles s'appuient la partie défenderesse que les soins médicaux que nécessite l'état de santé de la requérante sont accessibles dans son pays d'origine, de sorte que la décision attaquée n'est pas adéquatement motivée en ce qui concerne l'accessibilité des traitements nécessaires à la requérante au regard de sa situation individuelle. Il s'ensuit que la question de savoir si la requérante est apte ou non à travailler est sans pertinence dans la mesure où les mutuelles auxquelles la partie défenderesse se réfère ne visent pas les disciplines auxquelles la requérante doit pouvoir s'adresser (...) ».

In casu houdt verweerster geen rekening met de samenhangende, nauwkeurige en strenge behandeling die van de jonge R. wordt verlangd, en beperkt zij zich tot algemeenheden - wat niet kan.

- In het advies van de arts-adviseur wordt veel aandacht besteed aan de inspanningen die in Albanië zouden worden gedaan om corruptie tegen te gaan, hetgeen in strijd is met de informatie die verzoekende partij in het kader van haar « 9ter-aanvraag » heeft verstrekt. Hij vermeldt wetten, programma's, campagnes en financiële steun die andere landen aan Albanië verlenen. In de eerste plaats moet worden opgemerkt dat de door de arts-adviseur verstrekte informatie alle, of althans het merendeel, van 2017 of eerder dateert. In de tweede plaats moet worden vastgesteld dat verwerende partij weliswaar veel aandacht besteedt aan de inspanningen die in Albanië worden geleverd om de corruptie te bestrijden, maar niet betwist dat corruptie op zich een belemmering vormt voor de toegang tot de gezondheidszorg. In de derde plaats alhoewel verzoekende partij weliswaar niet bewezen dat zij zelf slachtoffer is geweest van corruptie in Albanië, is de algemene informatie die zij heeft verstrekt van dien aard dat dit risico voor haar geenszins hypothetisch is indien zij naar Albanië terugkeert. Het bestaan van een dergelijk corruptiesysteem maakt het evenmin mogelijk vertrouwen te hebben in het systeem van gezondheidszorg, waarvan de arts-adviseur tracht aan te tonen dat het volledig gratis is.

Derhalve moet de bestreden beslissing nietig worden verklaard.

2.4. VIERDE ONDERDEEL

Door in de bestreden beslissing te stellen dat de ouders van de jonge R. geen arbeidsongeschiktheid hebben aangetoond, op grond dat « R. S. in het verleden gewerkt heeft als landbouwer en L. E. als arbeidster », en dat zij nog beschikken over een groot netwerk van vrienden en familieleden in het land, geven de arts-adviseur en dus verwerende partij een ontoereikende motivering. Het zijn volstrekt hypothetische verklaringen, op grond waarvan verweerster het gezin niet naar Albanië kan terugsturen, aangezien zij geen enkele concrete garantie bieden voor adequate zorg in het land (wat niets verandert aan de onbeschikbaarheid en de ontoegankelijkheid van de behandeling).

De bestreden beslissing kan rechtens niet worden gebaseerd op veronderstellingen, temeer daar verzoekende partij deze betwist: de ouders zullen bij terugkeer niet zo "gemakkelijk" werk vinden, en dit werk zou hoe dan ook niet alle kosten van de medische verzorging dekken, en de gezinsleden ter plaatse zouden zeker niet in staat zijn om de financiële kosten van deze medische verzorging van de jonge R. te dragen.

Hoe dan ook moet worden vastgesteld dat verwerende partij beweringen heeft gedaan zonder deze te baseren op het concrete geval van verzoekende partij en dus zonder haar beweringen te verifiëren. Het heeft eenvoudigweg aangenomen (het voorwaardelijk gebruik van de tijd bevestigt dit) op grond van de verklaringen van verzoekers in het kader van hun vroegere asielprocedures, dat zij de verzorging en behandeling van de jonge R. kon laten betalen door haar familieleden in Albanië, zonder hun werkelijke gezins- en economische situatie te kennen. Een dergelijke redenering, die niet op objectieve elementen berust, kan niet geldig worden gehouden.

Verzoekende partij wijst er ook op dat van haar redelijkerwijs niet kan worden verwacht dat zij een negatief feit bewijst. Zij wijst er ook op dat redelijkerwijs niet kan worden aangenomen dat andere personen de kosten van haar gezondheidszorg zullen dragen.

Om al deze redenen, op zichzelf beschouwd of in combinatie met elkaar, is het middel gegrond en moeten de bestreden beslissingen nietig worden verklaard.

2.5. VIJFDE ONDERDEEL

Gebrek aan motivering met betrekking tot het niet in aanmerking nemen van alle de algemene informatie die ter ondersteuning van de aanvraag voor een verblijfsvergunning werd ingediend en derhalve schending van het gezag van gewijsde van uw arrest nr 262 994 van 26.10.2021.

De bestreden beslissing is in bestrijding met artikel 9ter van de wet van 15 december 1980, met de hierboven ontwikkelde formele motiveringsplicht en met de beginselen van behoorlijk bestuur, met inbegrip van de verplichting tot grondigheid en zorgvuldigheid, aangezien ze geen rekening houdt met alle de recente objectieve informatie die werd ingediend ter ondersteuning van de aanvraag van een verblijfsvergunning van 21.05.2021 - en dit, ondanks het feit dat Uw Raad precies op deze grond de eerdere beslissing van verwerende partij had nietig verklaard!

In hun « 9ter-aanvraag » hadden verzoekers inderdaad de volgende informatie/rapporten/documenten bijgevoegd:

- **Betreffende de gezondheidszorg, in het algemeen, in Albanië :**
 - o een artikel van het "Direction du développement et de la coopération (DDC) suisse" ("Renforcement du système de santé en Albanie ", dd. 27.04.2020), waarin erop wordt gewezen dat de val van het communisme en de emigratie van gezondheidswerkers uit Albanië hebben geleid tot een algemene verzwakking van het gezondheidszorgsysteem - met als gevolg een gebrek aan gekwalificeerd personeel en een efficiënt beheer (zie stuk 8 van aanvraag 9ter dd. 21.05.2021) ;
 - o een artikel van "Project Against Corruption in Albania" en een artikel van "13th International Conference of ASECU, Social and Economic Challenges in Europe 2016- 2020 » (getiteld "The Impact of European Union Policy in the Management and Financing of the Health System in Albania »), waarin wordt uitgelegd dat de gezondheidszorg door de staat is gecentraliseerd - hetgeen een groot probleem oplevert voor de toegang tot de gezondheidszorg in het land (zie stukken 9 in 10 van de aanvraag 9ter dd. 21.05.2021) ;
 - o diverse artikelen over de slechte kwaliteit van de gezondheidszorg in Albanië - waaronder een artikel in de "Courrier des Balkans" (getiteld "« Albanie : le système de santé « le plus inégalitaire d'Europe ») en het verslag van de "Schweizerische Flüchtlingshilfe" (getiteld "Albanien: Behandlung von Hepatis B - Auskunft der SFH- Länderanalyse ») (zie stukken 11 en 12 van aanvraag 9ter dd. 21.05.2021);
 - o een artikel uit « AWEX » (getiteld "« Le marché de la santé en Albanie »), waarin wordt verwezen naar het gebrek aan medische infrastructuur in Albanië, die meestal ontoereikend en versleten is (zie stuk 13 van aanvraag 9ter dd. 21.05.2021);
 - o objectieve gegevens over de corruptieproblemen bij de toegang tot de gezondheidszorg in Albanië - waaronder: de resolutie van het Europees Parlement van 14 april 2016 over het verslag over Albanië (2015/2896(RSP)); het artikel van Save the Children getiteld "Child Rights Situation Analysis 2012-2015"; of het artikel van Courrier International getiteld "Albanie. L'accès aux soins passe par le bakchich" (zie stukken 14 tot 16 de la demande 9ter dd. 21.05.2021).
- **Betreffende de kwestie van kinderen in moeilijke of "gehandicapte" situaties, in het bijzonder:**
 - o besluit nr. 2019-044 van de Franse verdediger van de rechten, waarin wordt uiteengezet dat Albanië, ondanks de goedkeuring van een uitgebreide wetgevingsarsenaal, niet concreet voldoet aan zijn internationale verplichtingen op het gebied van de bescherming van kinderen met een handicap (zie stuk 17 van het verzoek 9ter dd. 21.05.2021);
 - o het verslag van het "Comité des droits des personnes handicapées" ("Observations finales concernant le rapport initial de l'Albanie") - waarin bezorgdheid wordt geuit over het gebrek aan maatregelen om de gezondheids- en sociale diensten voor kinderen met een handicap te verbeteren (zie stuk 18 van het verzoek 9ter dd. 21.05.2021);
 - o Het verslag van de " Comité des droits de l'enfant " (Observations finales sur les deuxième, troisième et quatrième rapports périodiques de l'Albanie soumis en un seul document, adoptées par le Comité à sa soixante et unième session (17 septembre-5 octobre 2012)) - waarin ernstige

bezorgdheid wordt geuit over het feit dat "girls, kinderen die tot minderheidsgroepen behoren, waaronder de Roma, kinderen in plattelandsgebieden en kinderen met een handicap nog steeds het slachtoffer zijn van ernstige discriminatie, met name wat betreft hun toegang tot onderwijs, sociale bescherming, gezondheidszorg en passende huisvesting" (zie stuk 19 van aanvraag 9ter dd. 21.05.2021);

o een UNICEF-rapport, getiteld "Analyse de Situation des Enfants en Albanie" - waarin wordt benadrukt dat "de meeste kinderen met een handicap worden uitgesloten van de reguliere samenleving. Zij zijn thuis geïsoleerd, ontberen het recht op onderwijs, leven in armoede en lopen een groot risico te worden mishandeld (...). Slechts enkele kinderen krijgen dagopvang en de meerderheid van de gehandicapte kinderen gaat niet naar school en krijgt thuis geen professionele hulp. (...) Gehandicapte kinderen worden vaak thuis geïsoleerd gehouden om hen te beschermen tegen discriminatie en geweld (...) Gehandicapte kinderen in gewone scholen worden vaak bespot en beledigd" (zie stuk 20 van het verzoek 9ter dd. 21.05.2021);

o een artikel in de krant "Regard sur l'Est", getiteld "Albanie: La scolarisation des enfants à besoins éducatifs particuliers", waarin wordt gewezen op de problemen van uitsluiting bij de toegang tot speciale schoolvoorzieningen - met als gevolg dat de meerderheid van de kinderen met speciale onderwijsbehoeften in een precaire situatie verkeert (zie stuk 21 van de aanvraag 9ter dd. 21.05.2021).

Zowel in het medisch advies als in de bestreden beslissing wordt geen van deze documenten genoemd. Het medisch advies vermeldt weliswaar dat de advocaat van verzoekers "informatie heeft verstrekt" en "een aantal algemene bronnen » heeft gegeven, maar vermeldt deze in geen geval, hoewel zij talrijk zijn.

De daarin gegeven motivering kan evenmin als toereikend worden beschouwd, aangezien het medisch advies en dus ook de bestreden beslissing slechts ingaan op de informatie betreffende corruptie, maar geen argumenten aanvoeren voor alle andere aangevoerde elementen.

Derhalve moet worden geconcludeerd dat verwerende partij haar motiveringsplicht en haar verplichting tot zorgvuldigheid niet is nagekomen, en dat zij evenmin gevolg heeft gegeven aan het arrest van Uw Raad, waarbij de eerdere beslissing nietig was verklaard precies wegens het ontbreken van een antwoord en een motivering op al de door verzoekers aangevoerde elementen:

"Uit deze uiteenzetting van de verwerende partij in de nota met opmerkingen blijkt dat de verwerende partij toegeeft dat de verzoekende partijen wel degelijk een 'rits documenten' hebben neergelegd bij hun laatste aanvraag. Over deze documenten wordt echter met geen woord gerept in de bestreden beslissing of het advies van de ambtenaar-geneesheer van 4 juni 2021. In de nota met opmerkingen motiveert de verwerende partij waarom deze stukken geen ander licht werpen op de eerdere vaststellingen van de ambtenaar-geneesheer, maar dit betreft een a posteriori motivering die niet in de bestreden beslissing is terug te vinden.

De verzoekende partij maakt een schending van de formele motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel dan ook aannemelijk.

Het enig middel is in de besproken mate gegrond" (p. 14 van het arrest).

Het middel gegrond en de bestreden beslissingen moeten eerhalve nietig worden verklaard.

2.6. ZESDE ONDERDEEL

Aangezien de tweede bestreden beslissing (bevel om het grondgebied te verlaten) het gevolg is van de beslissing tot weigering van verblijf, waarvan zij het accessorium is, brengt de onwettigheid van de eerste automatisch de onwettigheid van de tweede mee.

Voorts zij erop gewezen dat het tweede bestreden besluit in strijd is met artikel 74/13 van de wet van 15 december 1980, aangezien het geen enkele motivering bevat betreffende verzoekers gezondheidstoestand."

2.2. De verzoekende partijen voeren in hun enig middel onder meer de schending van de formele motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel aan.

De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen verplichten de administratieve overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de bestreden beslissing ten gronde liggen en dit op afdoende wijze. Het afdoend karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, met name dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.

De belangrijkste bestaansreden van deze uitdrukkelijke motiveringsplicht bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot haar beslissing is gekomen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden (cf. RvS 30 oktober 2014, nr. 228.963; RvS 17 december 2014, nr. 229.582).

De motiveringsplicht reikt overigens niet zo ver dat de ambtenaar-geneesheer de motieven zou moeten weergeven die de grondslag voor zijn motieven vormen (RvS 14 juli 2016, nr. 12.064 (c)).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

Bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidscontrole of het bestuur is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

De Raad wijst er op dat het afdoende karakter van de motivering impliceert dat de motieven pertinent moeten zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moeten hebben, en dat ze draagkrachtig moeten zijn, met name dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen (vaste rechtspraak Raad van State, zie onder meer RvS 15 juni 2011, nr. 213.855). Hoewel de verwerende partij niet in extenso hoeft te antwoorden op alle door de verzoekende partijen ingeroepen argumenten, moet uit de bestreden beslissing blijken dat die argumentatie in de besluitvorming werd betrokken en uit de motivering van de beslissing moet kunnen worden afgeleid waarom de argumenten in het algemeen niet werden aanvaard (RvS 4 december 2002, nr. 113.182).

Het afdoende karakter van de uitdrukkelijke motivering moet worden beoordeeld door de toetsing van de uitgedrukte motieven aan de gegevens van het dossier en aan de toepasselijke wetsbepalingen.

Teneinde de aangevoerde schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 te onderzoeken, is het dan ook aangewezen om de relevante bepalingen van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, waarvan de verzoekende partijen overigens tevens de schending aanvoeren, in ogenschouw te nemen.

Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, zoals van kracht op het ogenblik van de bestreden beslissing, luidt als volgt:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 1/1. (...)

§ 2. (...)

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

(...)

4° indien de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;

(...)

§ 4. (...)

§ 5. (...)

§ 6. (...)

§ 7. (...)"

In het licht van de motiveringsvereiste van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, kan een verwijzing naar een advies een afdoende motivering vormen, doch hiertoe is wel vereist dat de inhoud van dit advies aan de betrokkene werd ter kennis gebracht en dat dit advies zelf ook afdoende is gemotiveerd (RvS 2 december 2013, nr. 225.659; RvS 18 juni 2012, nr. 219.772; RvS 19 mei 2011, nr. 213.636). Bovendien is het, in het kader van beslissende adviezen, toegelaten om de onwettigheden die aan dergelijk advies kleven aan te voeren tegen de uiteindelijk door de verweerder genomen beslissing waarbij de verblijfsaanvraag als onontvankelijk wordt geweigerd (cf. RvS 13 oktober 2006, nr. 163.590; RvS 5 juli 2007, nr. 173.201; RvS 28 juni 2011, nr. 214.213).

In de bestreden beslissing wordt verwezen naar het medisch advies van de ambtenaar-geneesheer van 3 januari 2022. Dit advies werd onder gesloten enveloppe en samen met de thans bestreden beslissing ter kennis gebracht en luidt als volgt:

"Ik kom terug op uw vraag voor evaluatie van het medisch dossier voorgelegd door genoemde persoon in het kader van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 21.05.2021.

Medische stukken:

- SMG d.d. 26-04-2021 van Dr. Latteur, kinderpsychiater; met de volgende informatie:

o Gekend met autisme spectrum stoornis, ontwikkelingsstoornis, taalachterstand, kan geen contact opbouwen

o Actueel geen medische behandeling

o Nood aan opvolging door een logopedist, werken aan psychomotorische ontwikkeling en sociale interacties, eventueel in kinderpsychiatrisch dagcentrum Schrijven 14-09-2020, kinderpsychiatrie: autisme spectrum stoornis met ontwikkelingsachterstand, gestoorde taalontwikkeling, zeer beperkte interesses, stereotype handelingen, humeurschommelingen; multidisciplinaire aanpak met logopedie sensorische prikkeling, verstevigen van het lichaam globaal en tonus regulatie, werken op sociale vaardigheden Rapport 22-11 -2021 in kader van de psychomotoriek Bilan van de competenties november 2020

Verwijzend naar uw vraag voor advies kan ik u meedelen dat het hier een jongen van actueel 5 jaar betreft afkomstig uit Albanië.

De diagnose van autisme spectrum stoornis werd gesteld. We benadrukken hier dat ASS geen pathologie is zoals in de klassieke terminologie verstaan wordt maar een ontwikkelingsstoornis. Deze wordt genaderd vanuit een multidisciplinaire aanpak.

Actueel is er nog geen enkel bewijs van enige, zuiver medische interventie of behandeling, noch van de eventuele multidisciplinaire aanpak. De concrete nood en welke specifieke zorg in detail wordt niet verduidelijkt evenmin voor de eventuele toekomstige opvolging.

Uit de verslaggeving kunnen we nu afleiden dat betrokkene vooral nood heeft aan logopedie, kinesithérapie, ergotherapie en opvolging door een psycholoog (geen van deze behandelingen worden vermeld of bewezen).

Speciale scholing wordt niet weerhouden als medische behandeling. Hiervoor verwijzen we naar het RvV arrest 223.507 d.d. 02-07-2019:

Waar verzoekende partijen hekelen dat geen rekening werd gehouden met de afwezigheid van buitengewoon onderwijs, merkt de Raad op dat, naast de vaststelling dat verzoekende partijen de voorgehouden afwezigheid niet aantonen, dit niet tot de bevoegdheid van de ambtenaar-geneesheer behoort die medische elementen dient te beoordelen in het kader van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Waar de arts-adviseur motiveert dat de 'speciale school' niet kan weerhouden worden als medische nood is deze vaststelling niet kennelijk onredelijk aangezien de 'speciale school' niet behoort tot de noodzakelijke medische behandeling van hun zoon en de verzorging op school eerder een sociale maatregel is. De arts-adviseur stelt bijgevolg vast dat de 'verzorging op school buiten de criteria van artikel 9ter van de vreemdelingenwet valt.

Er is geen tegenindicatie tot reizen.

Beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst:

Er werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (deze Informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier van de betrokkene):

1. Informatie afkomstig uit de MedCOI-databank die niet-publiek is:

- Aanvraag Medcoi van 14.12.2021 van met het unieke referentienummer 15368

Beschikbaarheid van de multidisciplinaire opvang:

(...)

Uit deze informatie kan geconcludeerd worden dat multidisciplinaire opvang door een kinderpsychiater, kinderpsycholoog, logopedist, fysiotherapeut, speciale schoolopvang en dagopvang beschikbaar is. Bijkomend is er ook een centrum in de publieke zorg beschikbaar gespecialiseerd in neuro-ontwikkeling, zelfs naast private initiatieven.,.

Vanuit het standpunt van beschikbaarheid van de zorg is er geen tegenindicatie voor terugkeer naar Albanië.

Toegankelijkheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst:

Allereerst kan een verblijfstitel niet enkel afgegeven worden op basis van het feit dat de toegankelijkheid van de behandelingen in het land van onthaal en het land van herkomst sterk uiteen kan lopen. Naast de verificatie van de mogelijkheden tot behandeling in het land van herkomst of het land waar de aanvrager gewoonlijk verblijft, vindt de in het kader van een aanvraag uitgevoerde evaluatie ook plaats op het niveau van de mogelijkheden om toegang te krijgen tot deze behandelingen. Rekening houdend met de organisatie en de middelen van elke staat zijn de nationale gezondheidssystemen zeer uiteenlopend. Het kan om een privé-systeem of een openbaar systeem gaan, een staatsprogramma, internationale samenwerking, een ziektekostenverzekering, een ziekenfonds.... Het gaat dus om een systeem dat de aanvrager in staat stelt om de vereiste zorgen te bekomen. Het gaat er niet om zich ervan te verzekeren dat het kwaliteitsniveau van dit systeem vergelijkbaar is met het systeem dat in België bestaat. Deze vergelijking zou tot gevolg hebben dat een verblijfsrecht zou worden toegekend aan elke persoon wiens systeem voor de toegang tot zorgverlening van minder goede kwaliteit zou zijn dan het systeem in België. Dit zou niet in overeenstemming zijn met de belangrijkste doelstelling van de verificaties op het gebied van de toegang tot de zorgverlening, namelijk zich ervan verzekeren dat deze zorgverlening in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft toegankelijk is voor de aanvrager.

Het gezondheidssysteem in Albanië is vastgelegd door de "Health Care Law" met het Ministerie van Volksgezondheid als belangrijkste verantwoordelijke coördinator. Daarnaast zijn het "Health Insurance

Fund", het "Public Health Institute" en lokale autoriteiten de voornaamste partners. De wet van 1994 "On Health Insurance in the Republic of Albania" stelt dat gezondheidszorg is gebaseerd op solidariteit, gelijkheid en partnership tussen kopers, dienstverleners en begunstigden met de intentie dat de verplichte ziekteverzekering, die sinds 1995 geldt in Albanië, de enige instantie wordt voor betaling en terugbetaling in de drie domeinen van de gezondheidszorg namelijk primaire zorg, terugbetaling van medicatie en hospitalisatie. Toch evolueert heden de gezondheidszorg van een gecentraliseerd naar een meer gedecentraliseerd systeem evenwel met dezelfde partners.

Er bestaat in Albanië een universele ziekteverzekering voor personen die in Albanië verblijven. Voor mensen die niet economisch actief zijn (werkloze mensen, mensen die beroep doen op sociale ondersteuning, kinderen,...) betaalt de staat de bijdragen. Betrokkene is 5 jaar oud en valt aldus onder de categorie waarbij de staat tussenkomt in de kosten. Iemand die verzekerd is hoeft in de primaire gezondheidszorg niet te betalen voor een consultatie, en evenmin voor bepaalde medicatie of tests. Normaal gezien krijgt de patiënt ook een gedeeltelijke terugbetaling voor de medicatie die hij aankoopt bij de apotheker, afhankelijk van de overeenkomst tussen de ziektefonds en het zorgcentrum waar de zorgen versterkt werden. Dankzij de ziekteverzekering kunnen mensen met een laag of geen inkomen een 'gezondheidskaart' verkrijgen die hun status bevestigt en hiermee hebben ze gratis toegang tot een medische behandeling. Personen die terugkeren naar hun thuisland worden evenmin uitgesloten uit het systeem. Vanaf 1 januari 2017 zijn de gezondheidsdiensten overigens ook gratis voor Albanezen, ook voor zij die niet verzekerd zijn. Voorwaarde is dat ze op Albanees grondgebied verblijven en doorverwezen werden door hun familiédokter.

Op gebied van sociale zekerheid zijn er verschillende vergoedingen zoals uitkeringen bij ziekte, pensioenen en invaliditeitsuitkeringen bij definitieve arbeidsongeschiktheid.

Er werden op korte tijd grote stappen gezet in de acceptatie van autisme. De Albanian Children Foundation' (ACF) is aangesloten bij de organisatie Autism Speaks' in de Verenigde Staten. Zij hebben getrainde artsen in Tirana, die kinderen doorverwijzen naar het regionale centrum.

In 2007 werd de eerste internationale autisme conferentie georganiseerd in Tirana. De voorzitter van de ACF bezocht de beste centra in het buitenland voor gezondheidszorg voor kinderen en bracht het beste uit elk land terug naar Albanië. Dit leidde tot de oprichting van twee regionale centra voor autisme. Er is een heel groot centrum in Kombinat, Tirana. Dit centrum wordt gedeeltelijk gesteund door de Albanese regering. Het biedt niet alleen zorg aan kinderen met autisme, maar het richt zich ook op leerstoornissen.

De advocaat van betrokkene haalt informatie aan met betrekking tot de gezondheidszorg in Albanië en de beperkte capaciteit ervan. Uit de aangehaalde MedCOI-informatie blijkt dat de zorgen wel degelijk beschikbaar zijn en betrokkenen brengen geen bewijzen aan dat zij bij terugkeer naar het land van herkomst zouden uitgesloten worden van de nodige zorgen. De advocaat van betrokkene haalt het probleem van steekpenningen en corruptie aan waardoor medische zorgen duur en niet toegankelijk zouden zijn. De advocaat haalt hiervoor een aantal algemene bronnen aan. Hij haalt geen documenten aan die op betrokkene persoonlijk van toepassing zijn. Wat betreft de verwijzing naar corruptie dient gesteld:

"Het EHRM heeft geoordeeld dat een eventualiteit van slechte behandelingen wegens een instabiele conjunctuur in een land op zich niet leidt tot een inbreuk op art. 3 EVRM (zie: EHRM 30 oktober 1991, Vilvarajah en cons./Verenigd Koninkrijk, § 111) en dat, wanneer de bronnen waarover het beschikt, een algemene situatie beschrijven, de specifieke beweringen van een verzoekende partij in een geval moeten worden gestaafd door andere bewijselementen (zie: EHRM 4 december 2008, Y./Rusland, § 9; EHRM 28 februari 2008, Saadi/Italië, § 131; EHRM 4 februari 2005, Mamatkulov en Askarov/ Turkije, § 73; EHRM 73; EHRM 26 april 2005, Muslim/Turkije, § 68)."

Uit het jaarlijks rapport van de Europese Commissie blijkt overigens dat er vooruitgang wordt geboekt voor wat betreft de strijd tegen corruptie. Zo werd er tussen 2016 (de wettelijke basis) en 2019 (het aanstellen van de leiding ervan) werk gemaakt van een speciaal anti-corruptie orgaan, de Struktura e Posaçme Anti-Korrupsion (SPAK). Dit juridisch orgaan onderzocht in 2020 500 gevallen van corruptie, en dit zowel wat betreft individuen als instellingen, zoals bijvoorbeeld ook het Ministerie voor Gezondheid. De SPAK bestaat uit de Special Prosecution Office (SPO) die nu volledig operationeel is met 13 aangestelde speciale aanklagers. En sinds 30 juli 2020 stelde de Hoge Raad voor Justitie ook de directeur van het tweede luik, het National Bureau of Investigation (NBI) aan. De implementatie van deze juridische organen worden door de Europese Commissie beschouwd als goede progressie. Het doorrichtingsproces vanuit deze instelling zorgt voor tastbare resultaten. Het wettelijk kader werd dus verder versterkt om de corruptie efficiënter te bestrijden. In 2015 lanceerde Bledi Cuci (toenmalig Minister van Lokale Zaken en Nationaal Coördinator Anti-Corruptie) een campagne met oog op meer transparantie en meer vertrouwen van de burgers in publieke instellingen. Op een website kon men

melding maken van gevallen van corruptie. Een gelijkaardig initiatief was de ontwikkeling van een platform door het Agentschap voor dialoog en medebestuur, het Agjencisë për Dialog dhe Bashkëqeverisje. Via dit platform kunnen burgers terecht met kritiek op bepaalde hervormingen, projecten of bepaalde zaken van bestuur. Zo bestaat er dus ook de mogelijkheid om misplaatst gedragen van staatsstructuren of ambtenaren aan de kaak te stellen. Om de impact van de burgers te vergroten en de drempel tot de nodige gegevens te verlagen alsook de mogelijkheid te bieden om misgedrag te onderzoeken binnen de gezondheidssector, heeft de ombudsman in oktober 2018 de mobiele applicatie Avokati I Popullit gelanceerd.

Het mag dus duidelijk zijn dat Albanië de intentie heeft om de corruptie in alle geledingen aan te pakken. Hierbij kreeg het overigens ook steun en (financiële) hulp van andere landen. Zo werkte Zwitserland mee aan een strategie met daarbij de focus op democratisering, decentralisatie, lokaal bestuur, economische ontwikkeling en gezondheid, met daarbij ook extra aandacht voor anti-corruptie maatregelen. Ook de VS lanceerden een project in 2017 waarbij gepoogd werd om tot betere en verantwoordelijke gezondheidsdiensten te komen via het aanpakken van corruptie en een samenwerking te smeden tussen de overheidsinstanties en de burgerlijke maatschappij.

De ouders van betrokkene leggen geen bewijs van arbeidsongeschiktheid voor en bovendien zijn er geen elementen in het dossier die erop wijzen dat zij geen toegang zouden hebben tot de arbeidsmarkt in hun land van oorsprong. Uit hun asielrelaas blijkt dat Suga Roland in het verleden gewerkt heeft als landbouwer en Llapushi Ertila als arbeidster. Niets laat derhalve toe te concluderen dat verzoekers niet zouden kunnen instaan voor de kosten die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp.

Uit hun asielrelaas blijkt bovendien dat zij in het land van herkomst nog een uitgebreid familiaal netwerk hebben om op terug te vallen. Zo verklaarde Roland dat zijn moeder, schoonouders, vier broers en drie zussen nog in Albanië verblijven. Ook Ertila zou nog twee broers en drie zussen in Gramsh hebben wonen. Het lijkt dus erg onwaarschijnlijk dat verzoekers in Albanië geen familie, vrienden of kennissen meer zouden hebben bij wie zij terecht kunnen voor (tijdelijke) opvang en hulp bij het bekomen van de nodige zorgen aldaar en/of voor (tijdelijke) financiële hulp.

Niets verhindert betrokkenen om terug te keren. Het staat betrokkenen vrij hiertoe een beroep te doen op de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) om zo de nodige steun te verkrijgen voor een terugreis. Ook beschikt de IOM over een Re-integratiefonds dat als doel heeft een duurzame terugkeer naar en re-integratie in het land van herkomst te vergemakkelijken. Dit fonds is ontworpen om mensen bij te staan in het vinden van inkomensgenererende activiteiten. Re-integratiebijstand kan het volgende bevatten: beroepsopleidingen, opstarten van kleine zakenprojecten, kosten om een cursus of opleiding te volgen, kosten om informatie over beschikbare jobs te verkrijgen, bijvoorbeeld door middel van tewerkstellingsbureaus, accommodatie/huur, extra bagage.

Conclusie:

Vanuit medisch standpunt kunnen we dan ook besluiten dat de pathologie bij de betrokkene, hoewel dit kan beschouwd worden als een medische problematiek die een reëel risico kan inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit indien dit niet adequaat behandeld en opgevolgd wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk zijn in Albanië. Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland, (Albanië)."

In een eerste onderdeel van het enig middel voeren de verzoekende partijen onder meer aan dat in de bestreden beslissing geen rekening is gehouden met de nieuwe elementen die zij ter ondersteuning van de aanvraag hebben aangedragen na het arrest tot nietigverklaring van de Raad. Na het door de Raad op 26 oktober 2021 gewezen arrest tot nietigverklaring nr. 262 994 hebben de verzoekende partijen de verwerende partij immers op 30 november 2021 nieuwe medische stukken doen toekomen, met name: een nieuw medisch attest, opgesteld door de kinderpsychiater Dr. A. LATTEUR, van 21 november 2021, een gedetailleerde brief van de kinderpsychiater Dr. A. LATTEUR aan Dr. A. BOUILLON van 10 augustus 2021, en een gedetailleerd certificaat van het "Alter & Go" centrum van 18 november 2021. In de bestreden beslissing wordt hiervan volgens de verzoekende partijen echter geen melding gemaakt. Deze nieuwe documenten bevatten volgens de verzoekende partijen echter nieuwe gegevens, die de verwerende partij tot dan toe onbekend waren - met name: men voegt aan de diagnose de kwestie van de « stoornis in de sociale interactie » toe en voegt aan de gevolgen van het staken van de behandeling het risico van « verergering van de ontwikkelingsachterstand » toe. In het document wordt volgens de verzoekende partijen ook aandacht besteed aan de noodzaak van medicatie - waaruit volgens hen blijkt dat de toestand van de jonge R. evolueert in de richting van een behoefte aan medicatie naarmate hij

zich ontwikkelt. Deze elementen bevestigen volgens de verzoekende partijen, vullen verder aan en verwijzen naar nieuwe nuttige details over de medische toestand van de jonge R. Zij tonen volgens hen aan dat deze toestand evolueert en verslechtert, en rechtvaardigen dat hij meer en meer wordt opgevolgd.

De verwerende partij repliceert in de nota met opmerkingen op deze argumentatie dat de verzoekende partijen in gebreke blijven om *in concreto* aannemelijk te maken met welke medische elementen geen rekening zou zijn gehouden bij het nemen van de eerste bestreden beslissing. De verwerende partij stelt dat de ambtenaar-geneesheer wel degelijk heeft rekening gehouden met alle elementen die ook in deze stukken worden vermeld, zoals onder meer de 'stoornis in de sociale interactie', en de noodzaak aan multidisciplinaire therapeutische zorg. Het loutere feit dat de verzoekende partijen op basis van de door hen voorgelegde stukken van oordeel is dat de toestand van het kind R. in slechte zin evolueert en steeds meer opvolging rechtvaardigt, volstaat volgens de verwerende partij uiteraard niet om afbreuk te doen aan de medische vaststelling dat aan de ambtenaar-geneesheer geen enkel bewijs van enige, zuiver medische interventie of behandeling, is voorgelegd. Terecht merkt de ambtenaar-geneesheer volgens de verwerende partij op dat er ook geen bewijs is van enige daadwerkelijke multidisciplinaire aanpak. De verzoekende partijen maken volgens de verwerende partij dan ook niet aannemelijk dat met bepaalde medische informatie ten onrechte geen rekening zou gehouden zijn bij het nemen van de eerste bestreden beslissing.

Uit het advies van de ambtenaar-geneesheer van 3 januari 2022, en meer bepaald de opsomming die hij daarin geeft van de medische stukken waarmee hij rekening heeft gehouden bij het geven van zijn advies, blijkt dat de stukken die de verzoekende partijen vermelden inderdaad niet worden vermeld. Deze drie stukken bevinden zich bovendien in het administratief dossier, als bijlage bij een e-mail van de raadsman van de verzoekende partijen van 30 november 2021 aan de verwerende partij ter aanvulling van het dossier van de verzoekende partijen. Het komt niet toe aan de Raad om de inhoud van deze stukken te gaan controleren en beoordelen. Hiervoor is de Raad immers niet bevoegd. De Raad kan enkel vaststellen dat hij door het niet vermelden van de stukken in het medisch advies, niet blijkt dat de ambtenaar-geneesheer met deze stukken rekening heeft gehouden bij het geven van zijn advies. Het betoog van de verwerende partij in de nota met opmerkingen doet daaraan geen afbreuk. Op dit punt maken de verzoekende partijen een schending van de formele motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht aannemelijk.

In een zesde onderdeel voeren de verzoekende partijen aan dat, aangezien de bevelen om het grondgebied te verlaten het gevolg zijn van de beslissing tot weigering van verblijf, de onwettigheid van de eerste bestreden beslissing automatisch de onwettigheid van de tweede en derde bestreden beslissing meebrengt.

Het gegeven dat de beslissing tot weigering van de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet dient te worden vernietigd, leidt in voorliggende zaak tot de bijkomende conclusie dat ook de beslissingen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten niet rechtsgeldig werden genomen. De gemachtigde kan *in casu* immers geen bevel om het grondgebied te verlaten betekenen aan de verzoekende partijen zonder eerst op een zorgvuldige wijze te hebben nagegaan of hun aanspraak op een recht op verblijf om medische redenen al dan niet kan worden ingewilligd.

De verzoekende partijen maken de schending van de formele motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel aannemelijk.

Het enig middel is in de besproken mate gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 4 januari 2022 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt en de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 4 januari 2022 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, worden vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig juni tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. J. CAMU,

kamervoorzitter,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

J. CAMU